

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 634/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ј., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката А.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К 898/2011 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 133/15 од 18.05.2015. године, у седници већа одржаној, 01.09.2015. године, већином гласова, је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј. и **УТВРЂУЈЕ** да је на штету окривљеног Б.Ј. повређен кривични закон, одредба члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 170. став 1. Кривичног законика, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** пресуде Основног суда у Лебану К 898/2011 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 133/15 од 18.05.2015. године, тако што се окривљени Б.Ј., на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је

„дана 25.05.2011. године око 11,45 часова, ушао у аутобус приватног превозника „Ч. П.“ тако што му је препречио пут аутом и зауставио га, који је превозио путнике на релацији Тогочевце-Лесковац и увредио мал. приватног тужиоца М.Н. на тај начин што је пришао мал. приватном тужиоцу и у присуству осталих путника у аутобусу и св. Н.З. и мал. С.Н. из Т., једном руком га повукао за уво, а другом руком - отвореном шаком га јако ударио у пределу темена главе, након чега се удаљио“

чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К 898/2011 од 24.02.2015. године окривљени Б.Ј. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара, коју је дужан платити у року од три месеца по правноснажности пресуде, а у противном ће казна бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да приватном тужиоцу М.Н., исплати трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 133/15 од 18.05.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Б.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Лебану К 898/2011 од 24.02.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Б.Ј., адвокат А.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) и члана 438. у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП те одредбе члана 14. Кривичног законика, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине у целини и предмет врати надлежном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Б.Ј., адвоката А.М. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да није неопходно њихово присуство седници већа и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажним пресудама учињена повреда из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 170. став 1. Кривичног законика.

Одредбом члана 14. став 1. Кривичног законика прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено.

Одредбом члана 22. став 1. Кривичног законика је прописано да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан и био је дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. Дакле, кривица је интегрисана у општи појам кривичног дела.

Одредбом члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће у пресуди у којој се оптужени оглашава кривим (осуђујућој пресуди) суд изрећи за које се дело оглашава кривим, уз назначивање чињеница и околности које чине обележја кривичног дела као и оних од којих зависи примена одређене одредбе Кривичног закона.

Из списка предмета произлази да у изреци првостепене пресуде Основног суда у Лебану нису наведена битна обележја кривичног дела везана за појам кривице, у смислу члана 22. Кривичног законика.

Како изрека првостепене пресуде Основног суда у Лебану не садржи сва законом прописана битна обележја кривичног дела, то је учињена повреда Кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 22. Кривичног законика.

С`тога се основано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводи да је побијаним правноснажним пресудама суд повредио кривични закон на штету окривљеног Б.Ј. из члана 439. тачка 1) ЗКП, када је утврдио да је дело које је предмет оптужбе кривично дело, те је с`тога Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног Б.Ј. ослободио оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**